

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Det er jo så et svar til tre ordførere fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre omkring sundhed.

Det er en mærkelig verden, man bevæger sig i, hvis man har en opfattelse af, at de enkelte sygehuse, de enkelte afdelinger, ikke mangler penge.

Hvis man gør sig den ulejlighed at tage møder med læger og deres organisationer og med Den Almindelige Danske Lægeforening, vil man finde ud af, at de har stort set samme synspunkt, som Venstre har, at hvis blot afdelingerne – det er også sygehusansatte læger – fik de penge med, som det kostede at behandle, kunne man meget, meget mere inden for de fysiske rammer, man har i dag, med det samme personale.

De, der i familien har kendskab til personer, der er ansat i sygehusvæsenet, ved godt, hvordan de kan komme hjem fra arbejde og med andre mindre pæne ord sige lidt om de problemer, man har på arbejdsstedet på grund af regler om fordeling af magt, om faggrænser, der forhindrer, at man kan få lov at bruge sit talent fuldt ud.

Der er så meget, man kan gøre på sundhedsområdet. Og det er ikke personalets skyld, men de folkevalgtes skyld med de regler, der er for, hvordan man kan få lov at udfolde sine talenter og bruge sine ressourcer.

Men jeg forstår, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre mener, at de enkelte sygehuse altså ikke mangler penge, der er penge nok til overtid, så man kan behandle både fredag, lørdag, søndag, der er slet ikke nogen problemer. Det synes jeg er helt rart, for så får vi et overskud siden hen, når vi giver de ekstra penge.

Jeg er glad for det spørgsmål, hr. Christian H. Hansen kommer med omkring BSE, for det er rigtigt, at der var et forslag i går om at give en bevilling på 1 mia. kr. som kompensation. Vi afstod fra at stemme, og det, vi ønsker at signalere, er, at der er et problem, det er et fælles problem, vi skal være med til at løse, men vi kender ikke beløbets omfang, vi ved ikke, hvad der bliver i kompensation fra EU. Men vi er selvfølgelig indstillet på, at der er et samfundsmæssigt ansvar for at afhjælpe det problem, som samfundet har været med til at skabe.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Og så tager vi hul på anden runde, og der er det først hr. Ole Sohn, derefter hr. Villy Søvnald og

fru Pernille Blach Hansen, og jeg vil sige, at nu er vi oppe på 49 korte bemærkninger, så nu er kassen lukket.

Værsgo, hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det svarer jo meget godt til Venstres ønske om at få lukket kassen!

Venstres ordfører burde indstilles til en pris for gode talegaver, for den kunstneriske værdi er relativt høj, vi trækker på smilebåndet, men indholdet mangler. Det er specielt de manglende svar, som taler for sig selv.

Jeg vil gerne give Venstre et tilbud. Når man nu gerne vil skabe bedre forhold i sundhedssektoren, hvad alle givetvis ønsker, forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor man ikke vil være med til at lette presset på sygehusene. Vi har foreslået, og Venstre har ikke svaret: Hvorfor vil Venstre ikke bidrage til at skabe et bedre arbejdsmiljø, som kan nedbringe antallet af folk, som kommer på sygehusene? Det nytter ikke at sige, at arbejdsmarkedets parter skal snakke sig til rette, det har de gjort i en menneskealder, det hjælper ikke, de må have et kærligt klap af politikerne. Det har de fået, det vil bidrage til at mindske presset på sygehusene, men Venstre ønskede ikke at medvirke.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg havde inden pausen et spørgsmål til hr. Thor Pedersen: Hvorfor har Venstre valgt den nordkoreanske model i forbindelse med a-kasse-medlemmer, fleksjobbere, samtidig med at man holder en meget smuk tale om frihed? Svaret tror jeg hr. Thor Pedersen kan gøre bedre. Dels var det et rent formelt svar, og dels sagde hr. Thor Pedersen noget om – jeg skrev det sådan ned – at de jo er en del af vores behandler-system, det sagde hr. Thor Pedersen, og derfor skulle de ikke i a-kasse-systemet. Det synes jeg er en kolossal fornærmelse, jeg tror, det er en større fornærmelse, end hr. Thor Pedersen gør sig forestillinger om.

De her mennesker har ét ønske, og det er, selv om de er handicappede, at være en del af det arbejdsmarked med de begrænsninger, de nu har. Dem kalder hr. Thor Pedersen en del af behandler-systemet. Må jeg ikke godt spørge: Var det ikke en fejl, og harmonerer det med talen om frihed, talen om respekt, talen om retten til at vælge selv? Jeg synes det ikke.